

ובשمال, זה צפון ודרום, וכוס של ברכה שיהינה נוטל ברכה מהם.

מי זו כוס של ברכה? זו שיר מטבחו של לישמה, שאריך שתגונן בין צפון ודרום, ואירוע להנחתה בימין, והאför שיתפקידו עפיהם, וישגית באותה כוס של ברכה לברך אותה בארכען ברכות, משומ שפטות (דברים יא) פמיה עניי ה' אליהיך בה וגוי. נמצא בכוס של ברכה סוד האמונה, צפון ודרום ומזרח ומערב, הרי מרכבה קדושה פראי לו.

ושלחן בלחם, כדי שיתברך אותו ללחם שלמתה ויתברך לחם עני, ויהיה לחם ענג, והרי בארכנו. וימצא שפנשת ישראל מתברכת בארכעת צרכי העולים, למעלה ולמטה, למעלה [אוו לחם של ברכה]. וכוס של ברכה, לחבר דוד הפלך באבות, ויתברך למטה, שיתברך [השלוחן בלחים מושם שיירבד מכל הצידים, מלמעלה ומטה למטה בסוד כוס של ברכה, שיימברך דוד הפלך באבות ויתברך למטה, שיתברך לחם עגי ותיה לחם ענג, והרי בארכנו, ויתברך שלחנו של הארץ, שיימצא בו מזון פמיא].

קמו כלם ונשקו ידו. אמרו, ברוך הרוחן שנכננסו לבאן ושמענו דבריהם אלה. יצאו מן המקערה והלכו. בשנכננסו לעיר, ראו קבוצת אושים שפתחו, שפצל עליהם בית. ישבו, וראו שסופדים לאותם שפתחו עם אותם הרומים.

פהח ובי שמואן ואמר, ובאו עד גראן האטד, מה זה גראן האטד? אלא באן רמו שלטון מצרים שיעבר. גראן האטד - זה ממנה השלטון של מצרים שיעבר מלפני שלטון ישראל, שהרי ראו לנו, כמו שאמר מלכים-כב) מלכשים בגדים בגרן.

קדישא. פוס של ברכה בעי לקבלא ליה בימינא ושמאלא, דא צפון ודרום, וכוס של ברכה דיה נטיל ברכה מניהו.

מן פוס של ברכה, דא מטבחו של לישמה, הבעין דאתיהיב בין צפון לדרום, ובעי לאנכח לה בימינא, ווגפא דיתפקן בהדריהו, וישגח ביה בההוא כוס, לברכה ליה בארכען בריכאן, בגין דכתיב, (דברים יא) פמיה עניי ה' אליהיך בה וגוי. אשטכח בכוס של ברכה, רוץ דמיה מנותא, צפון ודרום ומזרח ומערב, הא רתיכא קדישא בדקא חייליה.

ופתורא בנחמא, בגין דיתפרקאה והוא לחם דלמתה, ויתפרק לחם עוני, ויהא לחם פג, והא אוקימנא. וישטכח דכנטת ישראאל מתפרקאה בארכע טורי עלמא, לעילא ומתא לעילא (בההוא נחמא של ברכה). וכוס של ברכה, לאתחברא דוד מלכא באבן, ויתפרק לתפקידו, דיתפרק (נ"א ופטורא בנחמא בגין דיתפרק מכל טורי מעילא ומתקא לעילא ברוא רכום של ברכה לאתחברא דוד מלכא באבן) ויתפרק לתפקידו ויתפרק לחם עני והוא לחם פג והוא אוקימיה (ויתפרק) פתורא דבר נש, לאשטכח באיה מזונא תדר. קמו בלהו ונשקו ידו, אמרו בריך רחמנא דאעילנא הכא, ושמענא מלין אלין. נפקו מן מערפה וואזל, בד עאלו במתא, חמו עיטרא דבנינו נשא דמיתו, דנפל ביתה עלייהו, יתבו וחמי דקא ספדי לאינין דמיתו, עם אינון רומאי.

פתח רבוי שמעון ואמר ויבאו עד גראן האטד, מאן גראן האטד. אלא, הכא אטרמי שולטנותא דמצראי דאתעד. גראן האטד, דא ממנא שולטנא דמצראי, דאתעד מkapמי שולטנותא דישראל, דהא חייל (ויר).